



## Font de l'Om

Matadepera

### Ubicació

|                     |                                                         |
|---------------------|---------------------------------------------------------|
| <b>Comarca:</b>     | Vallès Occidental                                       |
| <b>Lloc/Adreça:</b> | Canal Freda                                             |
| <b>Emplaçament</b>  | Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac |
| <b>Alçada:</b>      | 1105                                                    |

### Coordenades:

|                      |         |
|----------------------|---------|
| <b>Latitud:</b>      | 41.6444 |
| <b>Longitud:</b>     | 2.01721 |
| <b>UTM Est (X):</b>  | 418156  |
| <b>UTM Nord (Y):</b> | 4610762 |

### Classificació

|                                      |                         |
|--------------------------------------|-------------------------|
| <b>Número de fitxa</b>               | 08120 - 373             |
| <b>Àmbit:</b>                        | Patrimoni natural       |
| <b>Tipologia</b>                     | Zona d'interès          |
| <b>Estat de conservació</b>          | Bo                      |
| <b>Protecció</b>                     | Inexistent              |
| <b>Accés</b>                         | Difícil                 |
| <b>Ús actual:</b>                    | Altres                  |
| <b>Titularitat</b>                   | Privada                 |
| <b>Titular:</b>                      | 08119A002000030000YA    |
| <b>Autoria de la fitxa</b>           | Jordi Montlló Bolart    |
| <b>Data de registre de la fitxa:</b> | dl., 19/04/2021 - 17:54 |

### Descripció

La Font de l'Om està situada al nord de La Mola, i una de les més elevades del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. L'accés es fa des de La Mola, en direcció nord anant a trobar la Canal Freda, per on cal voltar i entrar amb cura. Un cop dins, l'indret és d'una bellesa espectacular, s'observa un tram de camí reforçat amb un mur de pedra, que permet baixar a la capçalera de la canal. Un cop dins, el

terreny va baixant progressivament entremig de dues parets naturals calcàries, gairebé rectes, de tant en tant amb ondulacions originades per l'erosió natural, on s'hi observen formacions càrstiques. En aquest indret, de paret a paret, s'hi observen les restes de murets de pedra seca, gairebé desapareguts que formaven part d'un paisatge totalment diferent a l'actual. Actualment les alzines que hi creixen, busquen la llum en competència les unes amb les altres arribant a depassar els 20 metres d'alçada.

En direcció a la font, el terreny cada vegada s'estreny més i un cop deixat enrere varis blocs que un cop despresos han originat un caos, al costat d'una petita bauma amb les parets totalment verdes, s'arriba a un diminut pla on hi ha les restes d'un arbre mort. En voltar a mà esquerra, a l'alçada dels ulls es localitza la font. L'espai és ombrívol, ple de briòfits i vegetació pròpia de llocs humits com l'orella d'os (*ramonda myconi*), considerada un fòssil vivent de la vegetació tropical que durant el Terciari, ara fa més de vint milions d'anys ocupà els Pirineus.

Es tracta d'una surgència que regalima d'una esquerdada natural de la roca, baixa en diagonal fins a quedar dipositada en una pica natural rebaixada per la mà de l'home.

### **Observacions:**

Es tracta d'una font molt antiga.

